

ikke kan fremstafes fra vedkommende Barnefader. Det bliver saaledes, hvorledes man end ser paa det, en Byrde, der bliver lagt paa Kommunerne ud over, hvad Kommunen nu har at udrede i denne Henseende. Man har vel villet sige, at det kun var en Om-læggelse, der fandt Sted, men jeg vil næppe behøve at erindre om, at efter de nugjældende Regler er Barnemoderens Kommune ikke pligtig til, i Tilfælde af, at hun trænger, at udrede hele det Alimentationsbidrag, som Barnefaderen er sat i; den er kun pligtig til at udrede saa Meget til Barnemoderen, som der findes fornødent som Hjælp til hende til at ernære Barnet. Forpget Byrde paa Kommunen bliver det saaledes efter min Mening alligevel. Tillige er der det eiendommelige Forhold ved Loven, saaledes som den nu er vedtaget ved anden Behandling, at i saadanne Tilfælde, hvor Barnemoderens og Barnefaderens Forførgelses-kommune ikke er den samme, bliver det Barnemoderens Kommune, der skal bestemme, om den anden Kommune overhovedet skal betale det paagjældende Alimentationsbidrag. Det er et ganske særligt Forhold, at saaledes den ene Kommune skal give Attest for, om den anden Kommune skal betale. Ellers pleier det at være overladt til den Kommune, som der er Tale om skal betale, ogsaa at bestemme om Betingelserne for, at den skal betale, ere til Stede, foruden tillige, hvor Meget den vil have at udrede. — Med Hensyn til Lovforslagets § 3, da forstaar jeg dette saaledes, at i Tilfælde af, at Barnefaderen afgaar ved Døden, og han er ugift, skal der paa en Gang af hans Bo udredes en saa stor Sum, som de resterende Bidrag indtil Barnets 18de Aar ville udgjøre, og denne Sum indsættes i Overformynderiet, dog saaledes, at deraf kan tilbagebetales Arvingerne saadanne Beløb, der maatte blive tilovers enten som Følge af, at Barnet afgaar ved Døden, eller af at Bidraget senere nedsættes. Jeg har nu en Frygt for, at denne Bestemmelse vil vise sig lidt vanskeligt eller i det Mindste medføre adskillige Vanskeligheder i Praxis. Man vil nemlig, naar man har afsat et saadant Beløb ved et Skifte og har indbetalt det i Overformynderiet i de Tilfælde, som jeg nys antydede, hvor hele Beløbet ikke bruges, komme til at reasumere Boet og holde nyt Skifte en eller maaste endog flere Gange. Jeg har ikke set, at Udvalget har været opmærksom derpaa, og derfor nævner jeg den Omstændighed; thi det kan jo ikke være anderledes, end at, naar noget af disse Bidrag, som ere indbetalte i Overformynderiet, af en af de Grunde, som Lovforslaget for-

udsætter, skal tilbagebetales til Arvingerne, det da maa ske derved, at Skiftet reasumeres, og at der altsaa holdes et gjentaget Skifte eller, om man vil, et nyt Skifte. Det er jo Noget, som man kjender, at et Bo kan reasumeres og et nyt Skifte kan finde Sted, men jeg har som sagt villet henlede Opmærksomheden paa, at denne Bestemmelse i § 3 forekommer mig at frembyde adskillige praktiske Vanskeligheder. Saadanne Smaaaffæ-ter, som der her kan blive Tale om, er det i praktisk Henseende noget vanskeligt at komme til, i det Mindste efter min Mening, paa fyldestgjørende Maade.

Tang: Stillingen var jo saaledes her ved anden Behandling, at vi her i Thinget vare 30, der stemte for, at der skulde gøres lige saa alvorlige Forsøg paa at faae det uægte Barns Fader frem, som der gøres for at faae Tyden frem, det var ikke Andet, man forlangte. Der stemte 30 for, 35 imod og 4 stemte ikke. Da vi saa kom til Løndoms-fødslerne paa Fødselsstiftelsen, da stode Stemmerne lige, 33 for og 33 imod. Løndoms-fødslerne, den moralste Bestialitet, den skulde altsaa ikke falde den Gang; men vi, der bleve slaaede, have dog Grund til at sige til dem, der slog os: Vinde I mange saadanne Seire for Sædelighedsagen, er det ude med Eders Kamp i den Sag. Thinget har gjort Fremskridt fra i Fjor. I Fjor stod der omtrent det Dobbelte imod. Det er et hyperligt Fremskridt, her er gjort. Nu foreligger Loven altsaa udrenset for, hvad jeg og Mange med mig her i Thinget ansaa for det Vigtigste, at Faderen maatte komme frem, tvinges frem ved Loven, forsaavidt det kunde ske, og at Løndoms-skulen for Uædelighed her ved Fødselsstiftelsen skulde jævnes. Nu er det altsaa falbet bort tilligemed, hvad der var aldeles nødvendigt, naar Uægtebarnet skulde have høiere Bidrag, for at det kunde paases, at det Bidrag virkelig kom Barnet tilgode og ikke Moderen. Nu har Barnet ingen Bærg til at paase det, Moderen kan drive Forretning, tage 3—4 uægte Børn, saaledes som der er flere Kvinder, der sidde omkring i Bendslyssel og andre Steder (B. Holm:

Rettelser.

Sp. 3033, L. 12—13 f. n. „Sviesteretsdomme“, læs: „Erempler“.

— 3216, L. 2—3 f. n. „ikke at vedtage“, læs: „at vedtage“.